

El viatge d'Izan, el nen de Cala: Del barri a enlluernar amb el Girona Montilivi

El blanenc s'ha convertit en la sensació d'aquest començament de temporada al conjunt gironí amb només vuit jornades

Va formar-se a casa, al Ca la Guidó, on va estar des de benjamí fins a juvenil, quan el va captar el Llagostera

Producte 100% made in CalaHa trigat, però el Samsó de Blanes ja ensenya la seva força amb el Girona, l'equip que anava a veure de petit amb bus amb els seus companys del Ca la Guidó. Va ser allà, a casa, al barri, on va començar aquest meravellós viatge. Al camp, el Pedro Alía, d'on era pràcticament impossible treure'l i a la pista annexa, on passava hores i hores jugant amb altra canalla de totes les edats. Així ho recorda, Kilian Morato, un dels entrenadors que més bé el coneix i que el va dirigir al cadet i juvenil. «Ell estava al Benjamí A i jo entrenava el C. Com que en aquella edat els nens poden pujar i baixar d'equip i ell era al camp tothora veient partits, també jugava amb nosaltres. En un cap de setmana podia jugar amb el Benjamí A, el B, el C i fins i tot l'Aleví», revela. I sí, ja se'l veia tocat per una vareta màgica. «Era baixet, però ja es veia que era diferent de la resta». Dani Cantero, president del Ca la Guidó, regidor a l'Ajuntament i també exentrenador del blanenc explica que quan el camp era tancat canviava i anava a la pista del costat on s'hi feien partits «tots contra tots» i sense distincions d'edat. «Mai s'arronsava. Ni contra els més grans. Era callat, però viu». Tot i el salt al futbol professional, Izan continua mantenint un perfil baix, poc enraonador al vestidor i que només trenca amb el seu cercle més íntim. Un tarannà que fa que encara li faci un xic de vergonya signar autògrafs com li passava aquest estiu durant un torneig que es va disputar a Ca la Guidó. El saltiró al LlagosteraTot ha anat molt de pressa. En un any ha passat de brillar amb l'Europa a Primera RFEF a saltar a Segona A amb el Granada, amb el precontracte ja signat amb el Girona. Entremig, una història ben curiosa. «El vaig oferir tres-cents cops al Girona», recorda tot rient Àlex Redondo, l'entrenador que va tenir durant el mig any que va estar al Juvenil de Lliga Nacional del Llagostera. Redondo el coneixia bé d'abans, gràcies als informes d'Albert Déu, i va ser qui el va captar pel planter llagosterenc a mitja temporada 2021-22. Va ser un triple paquet, amb Marc Cebolla i dos Izans, en González i en Grande, un davanter alt i gros que va passar per la base del Sabadell, que va acabar a la Kings League. «Aquell mateix estiu havia vingut el Lloret que era de la mateixa categoria que nosaltres i li vam dir que no valia la pena canviar. Això sí, vam quedar que si venia un club de categoria superior, com va ser el Llagostera, no hi hauria cap problema. I així va ser. I al cap de quatre dies s'enfrontava al Barça d'Álvaro Cortés, Sergi Domínguez o Biel Vicens, entre altres. Aquell dia va entrar a la segona part i, des de llavors ja no va sortir de l'onze titular. La desaparició del Llagostera Costa Brava va dur-lo cap al Cornellà, primer i l'Escala després, recomanat per Redondo, que tenia clar que Izan era un diamant per polir. Posteriorment vindria l'Europa i, a partir d'aquí el gran salt cap a l'elit. Reservat i tímid, Izan continua parlant al camp, ara Montilivi, el Molinón o el Nuevo Mirandilla davant desenes de milers d'espectadors de la mateixa manera que ho feia de petit quan jugava a Ca la Guidó o a Santa Cristina d'Aro amb el Llagostera. Mentrestant, el Ca la Guidó es frega les mans amb el petit pessic que li pot caure del mecanisme de solidaritat de la conversió de la llicència d'Izan. Ben segur que anirà d'allò més bé per continuar treballant per fabricar més Izans. Del barri també en va sortir fa un temps Adrián Guerrero cap al Barça per després passar pel València, Lugano, Zúric, Tenerife i ara el Debreceni hongarès.